

Парламент (Палата громад), у ФРН – Бундестаг, у Франції – Національні збори.

В управлінні фінансами на фінансові органи покладені повноваження щодо формування фінансового законодавства, в тому числі: затвердження бюджету держави та звіту про його виконання; прийняття законів, які впливають на бюджетні показники; встановлення граничного розміру (ліміту) державного боргу тощо.

Безпосереднє управління фінансами перебуває у віданні фінансового апарату, головна ланка якого – Міністерство фінансів. Воно розробляє і реалізує основні напрями фінансової політики країни, в тому числі у сфері оподаткування і державних витрат, здійснює контроль за дотриманням фінансового законодавства. У США, крім Міністерства фінансів, яке відповідає за виконання федерального бюджету за доходами, управління державним боргом, функціонує Адміністративно-бюджетне управління при Президентів США, яке забезпечує формування і виконання видаткової частини федерального бюджету [2, с. 131-132].

Структура фінансового органу оперативного управління фінансами визначається повноваженнями, які покладені на Міністерство фінансів, рівнем розвитку фінансової системи, а також національними та іншими особливостями і традиціями. У США провідними його структурними одиницями є: підрозділ, які відповідає на наповнення бюджету: Internal Revenue Service (Служба внутрішніх доходів), підрозділ, відповідальний за адміністрування акцизів та мита і здійснення контролю за зовнішньою торгівлею: Alcohol and Tobacco Tax and Trade Bureau (Бюро акцизного оподаткування і торгівлі), підрозділ, відповідальний за реалізацію боргової політики (емісію державних позик, виплату по них відсотків і

погашення державного боргу та ін.): Bureau of the Public Debt, підрозділ, відповідальний за регулювання грошового обігу: United States Mint [3, с. 97].

Крім вищезазначених типових підрозділів, до складу Міністерства фінансів США входять також ряд фінансових органів: Federal Consulting Group – Федеральна консультативна група, яка надає консультації Міністерству фінансів з питань вдосконалення організації управління фінансами, стратегічного фінансового планування тощо; Financial Crimes Enforcement Network – бюро по боротьбі з фінансовими злочинами, яке збирає та аналізує інформацію про фінансові операції з відмивання грошей; Financial Management Service – служба, яка забезпечує розрахунково-касове обслуговування усієї системи федеральних фінансів [3, с. 99].

Досвід країн з розвинутою економікою свідчить про те, що структурна організація фінансових органів обумовлена, перш за все, розмежуванням об'єктів контролю та необхідністю створення архітектури горизонтальних та вертикальних владних відносин на основі чіткого розмежування повноважень.

Висновки. Отже, досвід зарубіжних країн, а саме досвід організації фінансових органів США, свідчить, що система фінансових органів вибудована як єдина система, що базується на спільних принципах та стандартах. Напрямами модернізації організації діяльності фінансових органів в Україні з урахуванням зарубіжного досвіду США є здатність фінансових органів влади виробляти та реалізовувати єдину цілісну фінансову політику, діяльність фінансових органів повинна бути максимально децентралізованою, розмежування контрольних функцій в системі фінансових органів, задля уникнення їх дублювання.

Література

1. Государственное управление: рейтинг // Обзор.- 2007.- №96 (244). – С.4 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.govindicators.org>.
2. Борисова С. Є. Розвиток світового фінансового ринку в умовах глобалізації: монографія / С. Є. Борисова; Донец. нац. ун-т (м. Вінниця). - Вінниця: Нілан, 2015. - 310 с.
3. Пильгун Н.В. Розвиток конституційних повноважень законодавчої та виконавчої гілок влади у США // Держава та право. – 2005. – Вип. 28: Юрид. і політ. Науки. – С.94-102.

УДК 658.14

ФІНАНSOVA СТІЙKІCTЬ ПІДПРИЄМCTBA TA ЧИННИКИ, ЯKІ ВПЛИВАЮТЬ НА НЕЇ

Ткачук Т. - ст. 5 курсу, гр. ФУДвнм-51

Науковий керівник- к.е.н., доцент Свентух А.О.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Постановка проблеми. Діяльність будь-якого підприємства в умовах підвищення процесів глобалізації в економіці постійно піддається впливу різноманітних факторів та невизначених чинників, зумовлених зростанням конкуренції на ринку або нестабільністю політичної ситуації в країні. Це може призвести як до позитивних, так і до негативних змін в організації підприємства. Збереження фінансової стійкості підприємства та мінімізація впливу цих різноманітних чинників на сьогоднішній день є необхідною умовою існування кожного підприємства.

Саме тому є потреба дослідження факторів, що впливають на фінансову стійкість підприємства.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми фінансової стійкості на підприємстві вивчали відомі вітчизняні та закордонні вчені: Крухмаль О.В., Цал-Цалко Ю.С., Савицька Г.В., Базілінська О. Я., Привалов В. П., Шабліста Л. М., Коваленко В. В., Павловська О. В., Фролова Т. О., Ковальов А. І. та ін.

Постановка завдання. Метою статті є дослідження поняття фінансової стійкості, вивчення

впливу показників та сукупності сучасних факторів на управління фінансовою стійкістю підприємства.

Виклад основного матеріалу дослідження. Багато вчених розглядали поняття фінансової стійкості як невід'ємної складової фінансового стану успішного підприємства.

Фінансова стійкість – це динамічне, комплексне, складне і багатогранне поняття, що потребує зваженого підходу до визначення напрямів її забезпечення. Аналогічно до різних визначень існують різні показники фінансової стійкості підприємства.

У кожного науковця свій підхід до визначення сутності фінансової стійкості. Нижче наведено визначення фінансової стійкості представлене різними авторами. Крухмаль О.В. вважає, що фінансова стійкість передбачає здатність системи протистояти зовнішнім факторам впливу [3]. Цал-Цалко Ю.С. що це стан активів підприємства, що гарантує йому достатню платоспроможність [4]. Ковальов А.І., Привалов В.П. вважають що це фінансова незалежність підприємства, тобто здатність маневрувати власними коштами, достатня фінансова забезпеченість безперервного процесу діяльності [2].

На нашу думку, найточнішим і найповнішим визначенням фінансової стійкості підприємства є наступне: властивість підприємства, яка відображає в процесі взаємодії зовнішніх і внутрішніх факторів впливу досягнення стану фінансової рівноваги і здатність не лише утримувати на відповідному рівні протягом деякого часу основні характеристики діяльності підприємства, але і функціонувати і розвиватися. З даного визначення чітко випливає, що на фінансову стійкість впливають зовнішні і внутрішні фактори.

Враховуючи думку численних авторів, а також матеріали довідників, можна назвати визначальні

внутрішні фактори впливу на фінансову стійкість підприємства: галузева належність суб'єкта господарювання; структура продукції (послуг), що випускається, її частка в загальному платоспроможному попиті; розмір сплаченого статутного капіталу; розмір і структура витрат, їх динаміка у порівнянні з прибутком;

стан майна і фінансових ресурсів, включаючи запаси й резерви.

Суттєво впливають фінансову стійкість підприємства також і зовнішні фактори: економічні умови господарювання; політична стабільність; техніка і технологія; платоспроможний попит споживачів; економічна і фінансово – кредитна законодавча база; соціальна і екологічна ситуація в суспільстві; рівень конкурентної боротьби; розвиток фінансового і страхового ринку; податкова політика [1].

На сьогоднішній день найбільше впливають на фінансову стійкість підприємства економічні та фінансові чинники. Вони можуть зумовити виникнення кризових явищ, банкрутство і ліквідацію підприємства. Фінансова стійкість підприємств знижується також внаслідок низької конкурентоспроможності вітчизняних товарів і послуг на світовому ринку. Фінансова стійкість залежить від фінансового потенціалу підприємства. Як ми бачимо, зростання фінансової стійкості підприємств залежить від багатьох факторів.

Висновки. Отже, можна сказати, що процес забезпечення фінансової стійкості має бути націлений на мінімізацію негативного впливу зовнішнього та внутрішнього середовища на діяльність підприємства; створення передумов ефективної реалізації запланованих дій.

Для досягнення необхідного рівня фінансової стійкості потрібно здійснювати ефективне управління нею.

Література

1. Базілінська О. Я. Фінансовий аналіз: теорія та практика: Навчально-методичний посібник. - К.:2009. – 328 с.
2. Ковальов А.І., Аналіз фінансового стану підприємства. - 2 вид., Перабо., Доп. / А.І. Ковальов, В.П. Привалов. - М.: Центр економіки і маркетингу, 2002. - 188 с.
3. Крухмаль О.В. Антикризове управління в забезпеченні фінансової стійкості банківської системи / Крухмаль О.В., Коваленко В.В.// Монографія. Суми: УАБС НБУ, 2007. - 198с.
4. Цал-Цалко Ю.С. Фінансовий аналіз. Підручник. / Ю.С. Цал-Цалко. – К.: Центр учбової літератури, 2008. – 566 с.

УДК 336.762

РОЛЬ ФІНАНСОВОГО ПОСЕРЕДНИЦТВА НА РИНКУ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ УКРАЇНИ

Головатий В. – ст. 4 курсу, гр. Фвн-42

Науковий керівник – викладач Гончаренко А. І.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Головною фігурою на всіх сегментах ринку виступають фінансові посередники, адже вони відіграють важливу роль на ринку фінансових послуг у країнах із розвинутою ринковою економікою. На сьогодні фінансові посередники є професійними учасниками ринку фінансових послуг, які відіграють досить важливу роль у його функціонуванні. Ключовим призначенням фінансових посередників є змога фінансувати економічну діяльність та в результаті забезпечити ефективний перерозподіл капіталу.

Питанням функціонування та діяльності фінансових посередників на ринку фінансових послуг присвячені праці вітчизняних науковців, а саме: П. Беленького, О. Другова, Г. Партин, З. Ватаманюк, О. Тивончук, О. Барановського, О. Шевцової, І. Школьник, В. Кремень, та інших. Зокрема, необхідно відмітити праці зарубіжних вчених-економістів, а саме Р. Бернса, Г. Гольдсмита, К. Каломіріса, Д. Бойди.

Проте, сутність та механізм фінансового потребують подальших досліджень, що викликано змінами, які відбуваються в процесі трансформації ринку.